

Таким чином, генетичні дослідження дозволяють не тільки глибше зрозуміти причини та механізми різних варіантів перебігу хірургічних захворювань. Оцінка варіантів генотипу дає змогу розробити вірогідний прогноз характеру захворювання, ймовірність виникнення різних ускладнень. Це докорінно змінює лікувальну тактику - у хворих з генетично обґрунтованим несприятливим прогнозом перебігу хірургічних захворювань. Лікування повинно носити превентивний характер, направлений на попередження прогнозованих ускладнень шляхом медикаментозної чи хірургічної корекції. Отримані результати висвітлені у методичних матеріалах і при викладанні їм приділяється дуже велика увага.

Отже, у сучасному навчанні хірургії, крім поєднання безпосереднього контакту студента з хворим на базі теоретичних знань, тісно співпрацює застосування інтерактивних форм і методів роботи студентів під керівництвом викладача, що особливо важливо для системи дистанційного навчання та повноцінної самостійної роботи.

Дослідження генетичної детермінації виникнення, розвитку та характеру перебігу різних хірургічних захворювань дозволяє студенту не тільки осмислити, але і зрозуміти, що безперервний навчальний процес та вміння прогнозувати небезпеку виникнення ургентних ситуацій на молекулярному рівні – це запорука прогресу знань та професійного росту лікаря.

МІСЦЕ НОВІТНІХ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У СИСТЕМІ СУЧАСНОЇ ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ

**С.Є. Дейнека, Н.Д. Яковичук, А.В. Гуменна, О.І. Гаврилюк,
В.Б. Попович**

Кафедра мікробіології та вірусології

Вищий державний навчальний заклад України

«Буковинський державний медичний університет», м. Чернівці

Модернізація змісту освіти на засадах компетентнісного підходу, наукової та інноваційної діяльності в освітянській сфері, впровадження інноваційних технологій та методів навчання, заснованих на останніх світових досягненнях науки, інформаційних і дистанційних освітніх технологіях, відіграють важливе місце в забезпеченні якісної освіти [Бойчук Т.М., 2012; Лісовий В.М., 2012].

Сучасне існування та розвиток людства характеризуються глобальним процесом інформатизації, стрімким переходом на новий етап його розвитку – інформаційне суспільство. Тому орієнтація на формування таких репродуктивних навичок, як запам'ятовування та відтворення за традиційного навчання, поступово замінюється на розвиток умінь зіставлення, синтезу, аналізу, оцінювання, виявлення зв'язків, планування та групової взаємодії [Андрієвський І.Ю., 2013]. Вказане значно полегшується за умов розвитку мережевих інформаційних технологій, які є одними з головних елементів, що зв'язують студента зі світом знань, розвивають його творчі здібності й інтелект.

Практично незамінними інформаційні технології стають саме при організації позааудиторної самостійної роботи студентів, забезпечуючи дистанційну взаємодію між суб'єктами навчального процесу [Капустник В.А., 2010]. За допомогою мережевих засобів, що включають у себе і цифрові компоненти (мультимедійні видання на CD/DVD, Web-ресурси, мультимедіадодатки), стає можливим широкий доступ до навчально-методичної та наукової інформації; організації оперативної консультативної допомоги; моделювання науково-дослідницької діяльності; проведення віртуальних навчальних занять (семінарів, лекцій) у режимі реального часу.

Беручи до уваги зростаюче значення новітніх технологій (у т.ч. інформаційно-технічних та інтерактивних освітніх) у системі сучасної вищої медичної освіти, концепція вищої медичної школи повинна відображати не тільки поточні запити медичної практики, а й тенденції подальшого її розвитку та визначати вимоги до відповідних знань, навичок фахівця, які сприятимуть його постійному професійному вдосконаленню [Бацуровська І.В., 2011]. Очевидно, що в майбутньому основним напрямком удосконалення охорони здоров'я буде безперервне впровадження високих технологій на всіх рівнях надання медичної допомоги, об'єднання сильних сторін спеціалізації та інтеграції в медицині у цілому і в окремих її розділах, необхідність загальної та високопрофесійної підготовки лікарів [Андрієвський І.Ю., 2013].

Таким чином, впровадження в системі сучасної вищої медичної освіти інформаційних і дистанційних освітніх технологій є одним із сучасних підходів до формування та розвитку знань у навчальному процесі, що сприяє стимуляції навчального потенціалу у студентів та є необхідним для професійного росту й становлення майбутніх висококваліфікованих медичних фахівців, готових у подальшому до безперервного впровадження високих технологій на всіх рівнях надання медичної допомоги.

ДЕЯКІ АСПЕКТИ ЗАСТОСУВАННЯ ІНТЕРАКТИВНОГО НАВЧАННЯ

С.І. Іващук, О.В. Косяченко

Кафедра сімейної медицини

Вищий державний навчальний заклад України

«Буковинський державний медичний університет», м. Чернівці

У розвинених країнах вже тривалий час приділяється увага питанню інтерактивного навчання. Так, у Кембриджському університеті ще у 80 роках минулого сторіччя видавалися збірники статей про застосування інтерактивного навчання. У нас цю методику почали запроваджувати порівняно недавно.

Сам термін «інтерактивний» походить від англійського слова «interaction», що означає «взаємодія» - взаємодія між викладачем і студентами, між студентами в парі, між більшими і меншими групами студентів. Основний принцип, який допомагає усвідомити необхідність використання інтерактивного навчання – це те, що «speaking is not teaching, listening is not studying», що в перекладі означає «говоріння не навчання, а слухання – не